

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

18 יוני 2012

תפ"ח 9210-03-11 מדינת ישראל נ' תלמיד ואח'
תפ"ח 26810-03-11 מדינת ישראל נ' אור

בפני כב' השופטת נורית אחיטוב, אב"ד

כב' השופטת מרים דיסקין

כב' השופט רענן בן-יוסף

המאשימה

מדינת ישראל

ע"י ב"כ עו"ד עפרה קרמני-אוטולנגי

נגד

ניסים תלמיד

משה אור

ע"י ב"כ עו"ד רונן רבי

הנאשמים

.1

.2

גזר דין

1. הנאשמים, ילידי 1985 ו-1986, הודו בכתב אישום מתוקן בשנית במסגרת הסדר טיעון, שיחד עם אחרים עשו פעולות שונות על מנת להביא נשים מצילה לישראל (להלן: "הנאשים") ולהעסיקן בזנות (עדויות 3 מהנשים נשמעו בפנינו בעדות מוקדמת).

נאשם 1 הודה שהיה מעורב בהבאת נשים לישראל בשתי הזדמנויות, האחת קודם לחודש אוגוסט 2010, ובה הגיעה לישראל אשה אחת, ובפעם השנייה, בחודש ינואר 2011, בה הגיעו לישראל 3 נשים.

נאשם 2 הודה במעורבות רק בהזדמנות השנייה.

מכח הודאותיהם, הורשעו הנאשמים בעבירות של גרימה לעזיבת המדינה לשם זנות- עבירה לפי סעיף 3376ב(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין"), וסרסרות למעשה זנות- עבירה לפי סעיף 199(א) לחוק העונשין.

2. מעובדות האישום הראשון, המיוחס לנאשם 1 בלבד, עולה כי הפרשה החלה בפנייה של אישה בשם לורנה, המתגוררת בצילה, לאדם בשם רוברטו, המתגורר בשכנות לנאשם 1, בהצעה לשלוח לישראל אשה המתגוררת בצילה לשם עיסוק בזנות לתקופה של 2-3 חודשים, תמורת דמי תיווך של \$500 ארה"ב. בהמשך לכך, קשר רוברטו עם נאשם 1 קשר, לפיו נאשם 1 יממן את כרטיס הטיסה והשהות במלון עבור אותה אישה, ומעת שתתחיל לעבוד יתחלקו רוברטו והוא במחצית מהכנסותיה, והמחצית השנייה תימסר לה. אשתו של רוברטו, לוסיה, ניהלה את הקשר עם לורנה באמצעות הדוא"ל וטיפלה בסידורים הנדרשים להבאת האישה. לצורך זה, קיבלה לוסיה, לבקשתה, תמונות חושפניות של האישה, הזמינה לה כרטיס טיסה וחדר במלון באמצעות סוכנות נסיעות בארגנטינה. לצורך קידום הקשר, העבירו נאשם 1 ולוסיה ביום 2.8.10, העברה כספית לארגנטינה,

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

18 יוני 2012

תפ"ח 9210-03-11 מדינת ישראל נ' תלמיד ואח'
תפ"ח 26810-03-11 מדינת ישראל נ' אור

והאישה הגיעה לישראל בסמוך לאחר מכן. לאחר הגעתה לישראל התחרטה אותה אישה, השיבה לרוברטו ונאשם 1 את עלויות הבאתה ושבה לביתה.

מעובדות האישום השני המשותף לשני הנאשמים עולה, כי רוברטו פנה שוב לנאשם 1, על-פי הצעת לורנה, בקשר ל-3 נשים נוספות. נאשם 1 פנה לנאשם 2 להצטרף לעסקה. הוסכם בין השלושה כי הנאשמים יממנו את בואן ושהייתן של הנשים בישראל וכי חלוקת הכספים תיעשה כך, שמחצית מרווחיה ישארו בידי האישה ומחצית תתחלק בין שני הנאשמים ורוברטו. לוסיה יצרה קשר עם הנשים, קיבלה מהן תמונות חושפניות, והזמינה עבורן כרטיסי טיסה. נאשם 1 ערך, על דעת נאשם 2, העברות כספיות לתשלום תמורתם. כמו כן, הוזמן חדר במלון בתל אביב, שנועד למגורי הנשים בשבוע הראשון לשהייתן בישראל. סוכם, על דעת נאשם 2, כי נאשם 1 ורוברטו יאספו את הנשים משדה התעופה. נאשם 2 פרסם מודעות ובהן ציין את מספר הטלפון של כל אחת מהנשים לקבלת שירותי מין.

הנשים נחתו בישראל ביום 26.1.11, פגשו בנאשם 1 וברוברטו, ואלו הסיעו אותן משדה התעופה למלון. במהלך הנסיעה הסבירו להן כי הם יסיעו אותן למקומות בהם תיתנה שירותי מין, וכן הסבירו מהם התעריפים שעליהן לגבות ואופן חלוקת הכספים. כמו כן, הובהר לנשים כי מתוך חלקן באתנן תנוכה מחצית עלות הבאתן לישראל. הנאשמים סיפקו לנשים מכשירי טלפון סלולארי וקונדומים.

במועדים של 27.1.11 ו-28.1.11, סיפקו הנשים שירותי מין עבור 4-6 לקוחות כל אחת. ביום 28.1.11, נערכה פשיטה משטרתית על חדרן של הנשים במלון בחיפוש כושל אחר סמים. יום לאחר מכן, הוזמנו הנשים לארוחה בדירתם של רוברטו ולוסיה, שם מסרו בני הזוג ונאשם 1 לנשים, כי בעקבות הפשיטה נדרש שינוי בדפוס עבודתן, והן תתגוררנה ותספקנה שירותי מין בדירה בחולון. כן ביקשו, כי הנשים תמסורנה לידיהם את דרכוניהן המקוריים ותישארנה עם העתקים בלבד. ביום 31.1.11 נלקחו הנשים לחקירה במשטרה, וזמן קצר לאחר מכן, הגיע נאשם 2 למלון על מנת לחפשן.

ראיות לעונש

3. מטעם התביעה הוגש לנו הרישום הפלילי של הנאשמים ותסקירי שירות מבחן. מטעם ההגנה העידו 2 עדים: אימו של נאשם 1 ו-אחותו של נאשם 2. כן קיבלנו תסקירי שירות המבחן לגבי שני הנאשמים.

4. אשר לנאשם 1, גיליון הרישום הפלילי מלמד, כי הורשע בשנת 2005 בהתפרצות לדירה וגניבה, ובשנת 2007 הורשע בגניבה. הוטלו עליו עונשים של קנס, מאסר על תנאי שלא יעבור עבירות רכוש, ומאסר לחודשיים ימים אותו נשא בעבודות שירות.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

18 יוני 2012

תפ"ח 9210-03-11 מדינת ישראל נ' תלמיד ואח'
תפ"ח 26810-03-11 מדינת ישראל נ' אור

מתסקיר שירות המבחן עולה, כי הנאשם מצמצם את מידת מעורבותו בפרשה בהשוואה להודאתו בפניו. אשר לנסיבות חייו: אביו סבל מבעיות סמים ואלימות ונפטר כאשר הנאשם היה ילד. הנאשם עצמו גדל בפנימייה, ושחרר משירות צבאי על רקע של מצוקה כלכלית. כיום הנאשם נשוי, ומתגורר עם אשתו בבית אמו, לצד אחיו הצעיר. לאחרונה החל להתקרב לדת. הוא ואמו הסבירו לשירות המבחן כי הרקע לביצוע העבירות הינו הקשיים הכלכליים מהם סבל. שירות המבחן מעריך כי "מדובר באדם חלש, דל כוחות וקונקרטי, הנתון להשפעה, מרצה ומתקשה לעמוד בפיתויים ולזהות מצבי סיכון שעשויים להסיגו לאחור... אנו מתקשים להעריך הסיכון בו נתון לשוב ולהסתבך בפלילים".

בנוסף, העידה בפנינו אמו של הנאשם אשר ציינה שהיא חוששת שעונש כבד שיוטל על הנאשם יגרום לפירוק קשר הנישואין שלו ומשפחתו.

5. אשר לנאשם 2, גיליון הרישום הפלילי מלמד, כי הורשע בשנת 2010 בעבירת החזקת סכין

ונדון לקנס ומאסר על תנאי שלא יעבור עבירה דומה.

תסקיר שירות המבחן בעניינו מעלה, כי הוא גדל מרבית שנותיו בחולון. שירת שירות צבאי חלקי ושחרר עקב קשיי הסתגלות. היום מתגורר עם הוריו בתל אביב, עובד כמתקין מזגנים ולומד טכנאות מחשבים. גם הוא הציג בפני שירות המבחן תיאור מצומצם של המיוחס לו, וטען כי רק העביר סכום כסף, וניהל שיחות מעקב עם נאשם 1 על מנת לברר את הטיפול ב"השקעתו". כמו כן, בדיקת שתן העלתה כי הוא משתמש בסם מסוג גראס. בשלב זה, מוסר שירות המבחן "אנו מתקשים עדיין להתרשם מאופי ומידת המוטיבציה לטיפול שמשה מפגין ואין בידינו אינפורמציה מספקת בכדי למקד את צרכיו הטיפוליים ולהפנותו למסגרת המתאימה".

אחותו הגדולה של הנאשם העידה כי היא ובן זוגה מנסים לסייע לנאשם לשקם את חייו.

טיעונים לעונש

6. המאשימה מבקשת להטיל על הנאשמים עונש מאסר בפועל משמעותי, וכן מאסר על-תנאי,

פיצוי לנשים וקנס. לעמדתה, כתוצאה מפעולות הנאשמים, מצאו עצמן הנשים המיובאות נתונות לחסדיהם. היא הדגישה את הנזק החברתי הכרוך בכך שנשים נאלצות למכור גופן בשל אילוצים כלכליים ויש מי שמתפרנס מכך. לטענתה, הנאשמים לא נוטלים אחריות מלאה על המעשים בהם הורשעו ולא הפנימו את הפסול שבמעשיהם.

7. ב"כ הנאשמים מבקש כי יוטל עונש מאסר קצר שיבוצע בדרך של עבודות שירות, בתוספת

מאסר על תנאי, שדי בהם כדי להביא למימוש מטרות הענישה הפלילית. הוא מדגיש כי גם אם מעשי הנאשמים מגבשים את העבירות במובן הפורמאלי, נסיבות העניין מצביעות על כך שחומרתן

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

18 יוני 2012

תפ"ח 9210-03-11 מדינת ישראל נ' תלמיד ואח'
תפ"ח 26810-03-11 מדינת ישראל נ' אור

נמוכה. מעדויות הנשים עולה שהבחירה לבוא לישראל על מנת לעסוק בזנות הייתה בחירה עצמאית, שלנאשמים לא היה כל קשר אליה, והן הספיקו לעבוד זמן קצר ביותר. נאשם 2 לא פגש בהן מעולם ומעורבותו הסתכמה בביצוע מספר פעולות לוגיסטיות. נאשם 1 שכן פגש אותן, נהג בהן באדיבות. אשר למאפייניהם האישיים של הנאשמים, נאשם 1 ביצע את המעשים במטרה לחלץ את משפחתו מקשיים כלכליים, ואילו בעניינו של נאשם 2 ביקש שירות המבחן שהות נוספת על מנת לבחון סיכויי שיקומו.

דיון

8. אין חולק, כי העבירות בהן הורשעו הנאשמים הן, ככלל, עבירות המחייבות תגובה עונשית משמעותית (ע"פ 5863/10 גוטייר נ' מדינת ישראל, פסקה 17, ניתן ב-11.7.11). מדובר בעבירות נקלות ההופכות את גוף האישה לחפץ המנוצל לצרכים כלכליים על-ידי טפילים למיניהם. עם זאת, עיון בכתב האישום המתוקן בשנית, בו הודו הנאשמים, ובעדויותיהן של הנשים מעלה, כי המקרה דן אינו נושא סממנים מחמירים הנפוצים בעבירות מסוג אלו שבהן הורשעו הנאשמים. במקרים רבים, מנצלים מעסיקים את ניתוקן של הנשים ממקורות תמיכה חברתית במדינה הזרה על מנת לפגוע בהן ולנצלן, תוך התעלמות מצרכיהן ורצונותיהן. לא כך הדבר בענייננו. באישום המיוחס לנאשם 1 בלבד, סירובה של האישה, לאחר הגעתה לישראל, לעסוק בזנות לא לווה בשכנוע או בכפייה להישאר. באישום המשותף לשני הנאשמים, הנשים, שגילן במועדים הרלוונטיים היה בין 24 ל-32, הגיעו לישראל מרצונן, ואף מיוזמתן, במטרה לעסוק בזנות, וידעו מראש את תנאי העסקתן. בתקופה הקצרה בה שהו בישראל נהגו הנאשמים ושותפיהם במתלוננות על-פי המוסכם ואף נקטו באמצעי בטיחות מפני לקוחות מסוכנים; דרכוניהן רוב הזמן נותרו בידיהן. מידת מעורבותם בפועל של הנאשמים בביצוע העבירות, התמצתה במימון הפעילות, הסעת הנשים ע"י נאשם 1 והזמנת הפרסומים ע"י נאשם 2. הפעילות עצמה, ככל הנראה, נוהלה והוכוונה ע"י אחרים.

9. באשר לנסיבותיהם האישיות של הנאשמים. כפי שצוין, לחובת כל אחד מהנאשמים עבר פלילי, בעבירות שבוצעו בשנים האחרונות. נגד שני הנאשמים תלויים ועומדים עונשי מאסר על תנאי, שאינם ברי הפעלה במקרה הנוכחי. הנאשמים סירבו לשתף פעולה באופן מלא עם שירות המבחן וביקשו לצמצם מאחריותם לעבירות בהן הודו. בתגובה, נמנע שירות המבחן מלהציג תכנית שיקום עבור מי מהם.

10. גזירת דינם של הנאשמים אינה קלה. מחד, מדובר בעבירות נקלות של סרסרות בגופן של נשים, מאידך, על העונש להיגזר מחומרת המעשים הספציפיים שנעשו בפועל.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

18 יוני 2012

תפ"ח 9210-03-11 מדינת ישראל נ' תלמיד ואח'
תפ"ח 26810-03-11 מדינת ישראל נ' אור

הנשים הן שיזמו את הגעתן ארצה לצורך עסוק בזנות. הן הספיקו לעבוד יומיים בלבד, בטרם נתפסו ע"י המשטרה. מעשי העבירה לא לוו באלימות או בכפייה. חלקו של נאשם 2 אף קטן יותר משלא פגש כלל את הנשים, ומן הראוי שהעונש יבטא זאת.
נציין, כי לא מצאנו לנכון, לאור האמור לעיל, לפסוק פיצוי לנשים.

11. לאחר ששקלנו את כל השיקולים הצריכים לעניין, אנו מטילים על הנאשמים את העונשים

הבאים:

על נאשם 1:

- א. 12 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו מתאריך 22/2/11 עד 28/3/11.
- ב. 18 חודשי מאסר על תנאי, שתוך שלוש שנים מיום שחרורו מהכלא לא יעבור עבירות לפי סימן י' לפרק ח' לחוק העונשין, או עבירות לפי סימן ז' לפרק י' לחוק העונשין.
- ג. קנס כספי בסך 40,000 ₪ או 3 חודשי מאסר תמורתו.

על נאשם 2:

- א. 8 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו מתאריך 10/3/11 עד 31/3/11.
- ב. 12 חודשי מאסר על תנאי, שתוך שלוש שנים מיום שחרורו מהכלא לא יעבור עבירות לפי סימן י' לפרק ח' לחוק העונשין, או עבירות לפי סימן ז' לפרק י' לחוק העונשין.
- ג. קנס בסך 20,000 ₪ או חודש וחצי מאסר תמורתו.

הודע לנאשמים על זכותם לערער תוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ח סיוון תשע"ב, 18 יוני 2012, במעמד הצדדים והנאשמים.

רענן בן-יוסף, שופט

מרים דיסקין, שופטת

נורית אחיטוב, שופטת
אב"ד

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

18 יוני 2012

תפ"ח 9210-03-11 מדינת ישראל נ' תלמיד ואח'
תפ"ח 26810-03-11 מדינת ישראל נ' אור

שופט רענן בן-יוסף

שופטת מרים דיסקין

שופטת נורית אחיטוב